

ministeren, der har kompetence til at nedsætte en undersøgelseskommission, men hvis Folketinget – som det nu lægges op til – træffer beslutning om det, skal justitsministeren nedsætte en kommission.

Hvad er det så for nogle sager, en kommission kan undersøge? Her siger selve loven for så vidt ikke andet, end at der skal være tale om sager af almen vigtig betydning. Heri ligger efter forarbejderne bl.a., at der som altovervejende hovedregel kun bør nedsættes en undersøgelseskommission, hvis den pågældende sag har tilknytning til staten. Undersøgelser af forhold vedrørende kommunerne forudsættes normalt forbeholdt de almindelige tilsynsmyndigheder. Det fremgår også af forarbejderne, at der ikke bør nedsættes en undersøgelseskommission, såfremt den pågældende sag kan belyses tilfredsstillende af de sædvanlige undersøgelsesorganer, herunder f.eks. politiet.

Jeg har nævnt disse generelle forhold for at vise, at hvis man nu for første gang træffer beslutning om at nedsætte en undersøgelseskommission, gør man det i en sag, som på centrale punkter er meget atypisk i forhold til de sager, som loven om undersøgelseskommissioner tager sigte på. Der er jo tale om en sag, som har sit udspring i rent kommunale forhold, og hvor den offentlige interesse også i alt væsentligt knytter sig til den pågældende kommune. Der er endvidere tale om en sag, som allerede er ved at blive undersøgt af en række af de faste undersøgelsesorganer, og hvor bl.a. politiet er i gang med en omfattende efterforskning; det skal jeg vende tilbage til.

Jeg vil herefter vende mig mere konkret mod nogle af de problemer, som beslutningsforslaget efter regeringens opfattelse rejser. Efter loven om undersøgelseskommissioner kan en kommission kun nedsættes med henblik på undersøgelse af nærmere bestemte forhold. Det betyder, i modsætning til hvad der f.eks. gælder for politiet og tilsynsmyndigheder, at der skal udarbejdes et egentlig kommissorium, der mere konkret og præcist angiver, hvad det er for nogle forhold, der ønskes klarlagt. Det vil derfor ikke være muligt at bede en kommission om at undersøge Farumsagen, eller som det hedder i beslutningsforslaget: opklare det, der omtales som Farumsagen.

Her er vi ved en ret væsentlig problemstilling. Forholdet er jo, at der løbende kommer nye oplysninger og beskyldninger frem i medierne om forholdene i Farum Kommune, og nedsatte

man i dag en undersøgelseskommission, ville man derfor meget hurtigt kunne komme i en situation, hvor kommissoriet ikke længere var relevant og dækkende for de forhold, der kunne være behov for at undersøge, og det kan ingen være tjent med.

Efter regeringens opfattelse, og som beslutningsforslaget altså også synes at illustrere, er vi med andre ord endnu ikke i en fase, hvor det er muligt tilstrækkelig præcist og udtømmende at definere, hvilke konkrete forhold der i givet fald skulle undersøges, medmindre man f.eks. bad kommissionen om at undersøge alle kommunens dispositioner i Peter Brixtoftes tid som borgmester. Det er vel trods alt næppe det, SF ønsker.

Kl. 18.10

Dernæst er der forholdet til de undersøgelser af Farumsagen, som allerede er i gang. Som jeg tidligere var inde på, hviler loven om undersøgelseskommissioner på den både helt naturlige og også selvfølgelig forudsætning, at en kommission ikke bør nedsættes, hvis forholdene kan belyses tilfredsstillende af de almindelige, faste undersøgelsesorganer som f.eks. politiet og tilsynsmyndighederne. Heri ligger i første række, at det ekstraordinære og ressourcekrævende skridt, som det er at nedsætte en egentlig undersøgelseskommission, selvsagt kun bør tages, når samfundets almindelige kontrolapparater ikke slår til. Man skal også have sig for øje, at det på dette som på andre områder gælder, at for mange kokke nemt kan fordærve maden, og det er et synspunkt, som i høj grad har relevans i den foreliggende sag.

Lad mig derfor begynde med at nævne nogle af de initiativer, som allerede er taget med henblik på belysning af sagen. For det første er Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i gang med en omfattende efterforskning af sagens mulige strafferetlige aspekter. Efterforskningen tager udgangspunkt i det materiale, der er blevet beslaglagt i forbindelse med ransagninger på rådhuset og hos enkeltpersoner og i afhøringen af de implicerede personer. Statsadvokaten har oplyst, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt mere præcist at sige, hvornår efterforskningen kan afsluttes, men jeg ved, at sagen har meget høj prioritet i statsadvokaturen, og at statsadvokaten gør, hvad han kan for at fremskynde efterforskningen.

For det andet har byrådet i Farum Kommune som bekendt den 20. marts 2002 truffet beslutning om at suspendere Peter Brixtofte fra stillin-